

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
T.a.v. de heer S. Weeber
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 12 januari 2021

**Betreft: Nader Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de
Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op het wetsvoorstel Wet excessief
lenen bij eigen vennootschap**

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft kennisgenomen van de Nota naar aanleiding van het Verslag bij het wetsvoorstel ‘Wet excessief lenen bij eigen vennootschap’. Naast een bijgaand overzicht van de onbeantwoorde vragen, treft u hierbij nog twee aanvullende (technische) vragen aan.

1. Vragen NOB grotendeels onbeantwoord

De Orde constateert dat haar vragen,¹ ondanks het verzoek van de fracties van de VVD en het CDA aan de staatssecretaris om de vragen van de Orde te beantwoorden, merendeels onbeantwoord zijn gebleven. Beantwoording van de vragen acht de Orde noodzakelijk voor de praktijk, zowel voor de Belastingdienst als belastingplichtigen en hun adviseurs. In dat kader geeft de Orde u graag ter overweging om de staatssecretaris nogmaals te vragen in te gaan op de openstaande vragen van de Orde.

¹ <https://www.nob.net/nob-commentaar-wet-excessief-lenen-bij-eigen-vennootschap>

De openstaande vragen zijn in bijlage 1 gemakshalve opgesomd als concrete vragen en in bijlage 2 vindt u tevens het eerdere commentaar waarin deze vragen zijn voorzien van gele arcering, te beginnen op pagina 7.

2. Aanvullende (technische) vragen

Artikel 4.14a lid 6 Wet IB 2001

Naar de Orde begrijpt, is het de bedoeling dat alle leningen ter zake van een eigen woning na verloop van 30 jaar niet meer wordt uitgezonderd voor de toepassing van de excessief lenenmaatregel. De Orde twijfelt evenwel of dat met de huidige tekst ten aanzien van zogeheten ‘bestaande eigenwoningschuld’ wetstechnisch op die manier uitwerkt.

Een lening voor eigen woning die vóór 2013 kwalificeerde als eigenwoningschuld, kwalificeert als ‘bestaande eigenwoningschuld’, volgens artikel 10bis.1 lid 1 Wet IB 2001. Een ‘bestaande eigenwoningschuld’ kwalificeert als ‘eigenwoningschuld als bedoeld in artikel 3.119a lid 1’, volgens artikel 10bis.9 Wet IB 2001. De rente op een ‘bestaande eigenwoningschuld’ is maximaal 30 jaar aftrekbaar (maar in ieder geval tot en met 2031), volgens artikel 10bis.10 Wet IB. Dat betekent dat vanaf 2031 de hypothecaire rente ter zake van deze bestaande eigenwoningschulden niet meer aftrekbaar wordt. Maar het verandert niets aan de kwalificatie als eigenwoningschuld. Dat zou betekenen dat een bestaande eigenwoningschuld ook na verloop van de 30-jaarstermijn blijft kwalificeren als eigenwoningschuld die niet meetelt voor de wet excessief lenen.

Klopt deze redenering? Zo ja, dan suggereert de Orde om de wettekst in lijn te brengen met de bedoeling van de wetgever. Bijvoorbeeld door in artikel 10bis.9 Wet IB 2001 te bepalen dat de gelijkstelling met een eigenwoningschuld eindigt na verloop van 30 jaar sinds het aangaan van de bestaande eigenwoningschuld, dan wel ten minste sinds 2001.

Samenloop met de overlijdensdividendregeling

In de samenloop tussen het wetsvoorstel excessief lenen en de overlijdensdividendregeling (artikel 4.12a Wet IB 2001 jo. 4e Wet dividendbelasting 1965) doet zich een mogelijk ongewenste beperking voor van het toepassingsbereik van de overlijdensdividendregeling, zie het WFR-artikel van mr. M. Abdelmalek en A. Liefbroer MSc.² Is deze samenloop inderdaad onvoorzien en ongewenst? Zo ja, kan dit bijvoorbeeld worden gerepareerd met de suggestie die de auteurs in het artikel geven (zie hierna)? *“Wij stellen dan voor om in art. 4.12a Wet IB 2001 op te nemen dat het negatief fictief regulier voordeel dat wordt genoten door het overlijden van de erflater niet in aanmerking wordt genomen bij de vaststelling van het maximaal uit te keren onbelaste dividend ex art. 4.12a Wet IB 2001.”*

² Mr. M. Abdelmalek en A. Liefbroer MSc, ‘Beperking overlijdensdividend door Wet excessief lenen’, WFR 2021/4.

3. Slot

De Orde is graag bereid bovenstaand commentaar nader toe te lichten en daartoe in overleg te treden.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Bijlagen: - opsomming van de openstaande vragen, geformuleerd als concrete vraag; en
- het NOB-commentaar op het wetsvoorstel Wet excessief lenen bij eigen vennootschap van 21 augustus 2020, met gele arcering van de vragen die openstaan.

Bijlage 1

Bijlage bij het nadere commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op het wetsvoorstel Wet excessief lenen bij eigen vennootschap: opsomming van de openstaande vragen, geformuleerd als concrete vraag.

De paginanummers achter de vragen verwijzen naar de vindplaats in het NOB-commentaar op het wetsvoorstel Wet excessief lenen bij eigen vennootschap van 21 augustus 2020 (zie bijlage 2).

1. Is de voorgestelde heffing in situaties waarin van enige latente of te verwachten aanmerkelijkbelanginkomsten geen sprake is, niet disproportioneel en fundamenteel in strijd met het systeem van box 2? Zou in dit kader kunnen worden onderzocht of de introductie van een begrip als ‘*in de vennootschap aanwezige zuivere aanmerkelijkbelangwinst*’ uitkomst biedt voor dit bezwaar? (pagina 7)
2. Komt de problematiek waar het wetsvoorstel een oplossing voor beoogt te bieden ook voor in het buitenland (met name de ons direct omringende landen)? En zo ja, hoe wordt daar door de lokale belastingautoriteiten mee omgegaan? (pagina 7)
3. Is het – gegeven de beperkte zeggenschap die een 5%-aandeelhouder heeft – niet passender om de voorgestelde maatregel uitsluitend te beperken tot meerderheidsaandeelhouders? (pagina 7/8)
4. Zou om redenen van reciprociteit in de omgekeerde situatie, waarin de ab-houder geld uitleent aan de ‘eigen vennootschap’ – dergelijke vorderingen zijn per definitie tbs-vorderingen die in box 1 vallen – een soortgelijke fictie moeten worden ingevoerd? In die zin dat vanaf het drempelbedrag van 500.000 euro te allen tijde sprake is van een tbs-vordering (pagina 8).
5. Kan de staatssecretaris een uitgebreide en weloverwogen afweging geven waarom voor belastingplichtigen geen tegenbewijsregeling is opgenomen? (pagina 8)
6. Geadresseerd. (pagina 9)
7. Kunnen leningen die een ab-houder heeft bij de eigen BV en doorleent aan derden buiten deze maatregel vallen? De lening is immers feitelijk indirect verstrekt aan een ander dan de ab-houder. En zo ja, onder welke voorwaarden is dit het geval? (pagina 10)
8. Is overwogen om de indirecte bv-lening – lening van de bank met garantstelling door de bv – pas te laten meetellen als schuld aan de bv, wanneer de garantstelling daadwerkelijk is ingeroepen door de bank? Pas dan is immers sprake van een (regres)schuld van de dga aan de bv, eerder niet en is die hooguit latent. (pagina 10)
9. Klopt het dat – voor de toepassing van het voorgestelde artikel 4.13 lid 1 onderdeel f Wet IB 2001 – in de situatie waarin wordt ingeleend en doorgeleend (de BV leent aan

een derde die dit doorleent aan de dga) alleen sprake is van een indirecte lening, als tussen beide leningen paralleliteit bestaat wat betreft hoofdsom en looptijd (en zekerheden)? (pagina 10)

10. Valt een schuld van een verbonden persoon aan de bank waarvoor de ab-houder in privé borg staat, terwijl de aandelen in de vennootschap verhaalsobject (kunnen) zijn, indien de bank de borgstelling inroept jegens de ab-houder, niet onder deze regeling? (pagina 10/11)
11. In de memorie van toelichting (pagina 20) komt de volgende passage voor: *“Ook kan worden gedacht aan een schuld die de aanmerkelijkbelanghouder door tussenkomst van of door middel van een stichting is aangegaan bij de vennootschap waarin het aanmerkelijk belang wordt gehouden, waarbij de aanmerkelijkbelanghouder rechten heeft op de met die schuld gefinancierde vermogensbestanddelen of exploitatieresultaten van die stichting.”* Kan de staatssecretaris een nadere toelichting geven om welke structuren dit gaat, en hoe “door middel van of door tussenkomst” van een stichting rechtens dan wel in feite direct of indirect sprake kan zijn van een schuld bij de eigen bv? (pagina 11)
12. Klopt het dat geen sprake is van een lening ‘rechtens dan wel in feite direct of indirect’ bij de eigen bv, als de ene bv heeft geleend van de andere bv van dezelfde ab-houder? (pagina 11)
13. Kan worden verduidelijkt hoe de regeling van artikel 2.17 Wet IB 2001 moet worden toegepast bij een geconstateerd fictief regulier voordeel in situaties van echtscheiding? (pagina 11)
14. Klopt het dat de volgende rechtsverhoudingen niet onder dit begrip ‘schulden’ vallen? (pagina 11/12)
 - De goederenrechtelijke verplichting om een vermogensbestanddeel, bijv. onroerende zaak, te leveren aan de bv op grond van een reeds gesloten (ver)koopovereenkomst.
 - De leveringsverplichting van een juridisch eigenaar inzake een goed waarvan de -economische eigendom aan een andere (natuurlijke dan wel rechts)persoon toebehoort.
 - de plicht om aandelen vol te storten, terwijl de vennootschap deze storting nog niet heeft opgeëist.
15. Meer in algemene zin, kan de definitie van ‘schulden’ duidelijker worden afgebakend in lijn met hetgeen dit conceptwetsvoorstel beoogt?
16. In het voorgestelde artikel 4.13 lid 1 onderdeel f voor het aanmerkelijk belang wordt niet verwezen naar een aanmerkelijk belang “als bedoeld in afdeling 4.3”, zoals wel geschiedt in het voorgestelde artikel 4.14b lid 1. Kunnen de wetteksten op dit punt op elkaar worde afgestemd? (pagina 12)
17. In de situaties dat een vruchtgebruik is gevestigd op de ab-aandelen, worden reguliere voordelen in de regel genoten door de vruchtgebruiker. Wie geniet voor welk deel het

- fictieve reguliere voordeel, indien op de aandelen een vruchtgebruik is gevestigd, waarbij zowel de vruchtgebruiker als de blote eigenaar ab-houder zijn? (pagina 13)
18. Hoe wordt omgegaan met schulden in vreemde valuta? Bijvoorbeeld in de situatie dat een schuld door een valutakoerswijziging boven het drempelbedrag van 500.000 euro uitkomt en in een later jaar door valutakoerswijziging weer onder het drempelbedrag zakt. (pagina 13)
 19. Kan het toepasselijke maximumbedrag voor ‘schulden’ wanneer dat wijzigt, bij de aanslag inkomstenbelasting worden vastgesteld middels een voor bezwaar vatbare beschikking? (pagina 14)
 20. De Orde constateert dat, ingeval de aandeelhouder niet in Nederland woonachtig is, het maximumbedrag alleen wordt verhoogd als de aandeelhouder ter zake van het fictieve reguliere voordeel in het buitenland in de heffing is betrokken in een naar aard en strekking met artikel 4.13 lid 1 onderdeel f vergelijkbare heffing. Zijn er voorbeelden bekend van buitenlandse vergelijkbare regelingen? (pagina 14)
 21. Wat is het gevolg als Nederland ter zake van het fictief regulier voordeel een beperkt heffingsrecht heeft? Bijvoorbeeld voor 5 procent van het bedrag van het fictieve reguliere voordeel. (pagina 14)
 22. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het maximumbedrag weer wordt verlaagd als de bovenmatige schuld bijvoorbeeld wordt afgelost. Vloeit deze verlaging voort uit het voorgestelde artikel 4.14a lid 2 juncto artikel 4.14 lid 1 onderdeel b Wet IB 2001, aangezien dan sprake is van ‘vermeerdering’ met een ‘negatief bedrag’, de facto een verlaging dus? (pagina 14)
 23. Als twee echtgenoten (of een van hen) niet in Nederland wonen, kunnen zij niet kwalificeren als fiscale partner op grond van artikel 1.2 lid 4 onderdeel b Wet IB 2001 (en zij niet kwalificeren als buitenlandse belastingplichtigen in de zin van artikel 7.8 Wet IB 2001). Hebben ieder van de beide echtgenoten dan recht op het maximumbedrag van 500.000 euro? (pagina 14/15)
 24. Het komt de Orde voor dat artikel 4.13 lid 1 onderdeel f een meer logische plaats is voor het tekstelement “op basis van de nominale waarde” dan artikel 4.14a lid 4. Wat is de reden waarom deze tekst is verplaatst van artikel 4.13 lid 1 onderdeel f naar artikel 4.14a lid 4? (pagina 15)
 25. Waarom is bij de fictie van voorgesteld artikel 4.14a lid 5 Wet IB het bedrag van de schulden ‘nihil’? Is mogelijk bedoeld dat het bovenmatig deel van de schulden op dat moment geacht wordt nihil te zijn? (pagina 15)
 26. Is de tekst van het voorgestelde artikel 4.14 lid 5 Wet IB 2001 wel juist? Daar staat dat een negatief fictief regulier voordeel in aanmerking kan worden genomen, wanneer de belastingplichtige niet langer een aanmerkelijk belang heeft, “*anders dan door een vervreemding als bedoeld in artikel 4.16, eerste lid, aanhef en onderdeel h*”. Is de cursief gemaakte tekst hier wel op zijn plaats? (pagina 15)

27. Als deze cursief gemaakte tekst hier juist is geplaatst, zou dan niet een soortgelijke uitzondering moeten worden gemaakt voor de fictieve vervreemding van artikel 7.5 lid 7 Wet IB 2001 (verplaatsing van de werkelijk leiding van de BV uit Nederland)? De Orde verwijst naar artikel 4.24 lid 5 Wet IB 2001 waar soortgelijke uitzonderingen op het vervreemdingsbegrip zijn opgenomen. (pagina 15)
28. In het verlengde hiervan, moet een bepaling als artikel 4.14d Wet IB 2001 niet ook worden opgenomen in hoofdstuk 7 Wet IB 2001 voor de situatie waarin de vennootschap haar feitelijke leiding verplaatst uit Nederland? Dit is namelijk (ook) gedefinieerd als fictieve vervreemding; zie artikel 7.5 lid 7 Wet IB 2001. (pagina 15/16)
29. De Orde begrijpt uit voorbeeld 10 (memorie van toelichting, pagina 31) dat artikel 4.14a lid 5 Wet IB 2001 onder meer van toepassing is bij overlijden, in combinatie met het voorgestelde artikel 4.43, lid 3 Wet IB 2001. Acht de wetgever de gesignaleerde fiscale gevolgen wenselijk aan de zijde van de overledene bezien in samenhang met de fiscale gevolgen aan de zijde van de erfgena(a)m(en)? (pagina 16)
30. Wordt bij artikel 4.14a lid 6 Wet IB 2001 het lening-gedeelte getoetst op basis van het bedrag van de hypothecaire inschrijving exclusief een eventuele opslag voor rente en kosten (in de praktijk bedraagt deze bij dit soort inschrijvingen veelal 35 procent of hoger)? (pagina 16)
31. Kan belastingplichtigen een termijn worden gegeven waarbinnen zij de vereiste hypothecaire inschrijving kunnen formaliseren zonder te worden geconfronteerd met de heffing op basis van het voorgestelde artikel 4.13 lid 1 onderdeel f Wet IB 2001 (en het jaar later met het negatieve fictief regulier voordeel van het voorgestelde artikel 4.14a lid 1 onderdeel b Wet IB 2001)? (pagina 17)
32. Wanneer de kwalificatie als eigenwoningschuld herleeft (artikel 3.119e lid 4 Wet IB 2001), kan dan op grond van het voorgestelde artikel 4.14a lid 1 onderdeel b Wet IB 2001 een negatief fictief regulier voordeel in aanmerking worden genomen, nu de lening alsnog haar eigenwoningkarakter (her)krijgt en derhalve (weer) buiten aanmerking wordt gelaten, zodat het totaalbedrag van de relevante schuld minder bedraagt dan het maximumbedrag? (pagina 18)
33. Hoe wordt omgegaan met de situatie waarbij wegens verhuizing van het ene hoofdverblijf (eigen woning) naar het andere hoofdverblijf (ook eigen woning) er gedurende een zekere periode (die een jaarovergang maar ook meerdere jaren kan omvatten), sprake is van twee eigen woningen met daaraan eigenwoningleningen gekoppeld? (pagina 18)
34. Hoe werkt in dit geval de samenloop tussen de ommekomst van de driejaarsperiode voor het verkopen van een oude eigen woning (na te zijn verhuisd naar een andere woning/hoofdverblijf) per 31 december, waardoor een oude eigenwoningschuld dat karakter per die datum verliest, met het genietingsmoment van het fictief regulier voordeel? Daarvoor geldt immers ook 31 december als relevante datum. (pagina 18)

35. Een restschuld die is ontstaan bij de vervreemding van de eigen woning (artikel 3.120a Wet IB 2001) is geen eigenwoningschuld ex artikel 3.119a Wet IB 2001. Kan ook deze schuld onder de uitzondering van het zesde lid worden gebracht? (pagina 18)
36. Voor erfgenamen die een eigenwoningschuld erven geldt dat deze voor hen veelal niet kwalificeert als eigenwoningschuld. Dit kan acuut, onverwachts, en zelfs zonder dat dit leidt tot een vermindering van erfbelasting, met zich brengen dat zij worden belast voor de dan bovenmatig geworden schuld. Kan aan de erfgenamen ten minste een zekere tijd worden gegund om het ontstaan van een dergelijk onverwachts fictief regulier voordeel te voorkomen? (pagina 19)
37. Geldt de ‘eigenwoningschuld’-uitzondering ook voor schulden aangegaan bij de vennootschap door een in het buitenland wonende aanmerkelijke belanghouder ter financiering van zijn aldaar gelegen woonhuis? (pagina 19)
38. Is overwogen om de heffing over het excessieve deel van de lening plaats te laten vinden bij de bloed- of aanverwant zelve? En zo ja, waarom is daar niet voor gekozen? (pagina 19/20)
39. Wat zijn de fiscale gevolgen van de onderstaande doorleensituaties waarbij verbonden personen zijn betrokken? (pagina 20/21)
 - *Doorleensituatie 1:*
Stel verbonden persoon K heeft geen aandelen, maar wel een lening van 500.000 euro opgenomen bij de vennootschap, en heeft dat bedrag onder vergelijkbare voorwaarden doorgeleend aan de ab-houder. De ab-houder heeft daarnaast nog zelfstandig een schuld van 500.000 euro bij de vennootschap. Wordt dan 500.000 euro als indirecte ‘bovenmatige’ lening bij de ab houder belast? En zo ja, geldt daarbij dan nog een eis van parallelliteit tussen beide leningen met betrekking tot hoofdsom en looptijd (en zekerheden)?
 - *Doorleensituatie 2:*
Stel verbonden persoon K heeft één aandeel en is op grond daarvan een meegetrokken ab houder. Stel K heeft een lening betrokken van 700.000 euro en dit bedrag onder vergelijkbare voorwaarden doorgeleend aan de ab-houder (die daarnaast een eigen lening van 500.000 euro bij de vennootschap heeft). Wordt dan zowel K belast voor zijn eigen bovenmatige deel ad 200.000 euro en daarnaast de ab-houder voor nog eens in totaal 700.000 euro aan bovenmatige (indirecte) lening?
40. Hoe wordt aangekeken tegen de volgende uitwerking en kan dit worden voorkomen? (pagina 21)
 - Stel A is ab-houder in X bv. X bv heeft aan B, bloed-of aanverwant in de rechte lijn ((klein)kind of (groot)ouder) van A, een lening verstrekt. Dat geschiedde destijds onder zakelijke condities. B komt in financiële problemen, waardoor de rente niet wordt betaald. X bv neemt invorderingsmaatregelen. Ondertussen neemt de vordering van X bv op B toe door bijgeboekte rente en kosten. De aldus bijgeboekte rente en kosten kunnen maken dat de schuld van B aan X bv voor A

als bovenmatig gelden, als gevolg waarvan deze rente bij A met aanmerkelijkbelangheffing wordt belast. Indien na uitwinning van het vermogen van B een restschuld resteert, zal op deze restschuld rente berekend blijven worden, tenzij de nominale waarde en/of de bijgeboekte rente vóór de peildatum worden prijsgegeven. NB: op grond van het voorgestelde artikel 4.14a lid 4 is de nominale waarde van de schuld hier doorslaggevend. Het is in de ogen van de Orde onredelijk dat A wordt belast voor schulden van B, welke belastingheffing hij alleen kan vermijden, indien X bv van de vordering op B afziet. Herfinanciering is hier immers geen optie.

41. Gelet op het feit dat ook in de terbeschikkingstellingsregelingen van artikel 3.91 en artikel 3.92 Wet IB 2001 het begrip ‘verbonden persoon’ voorkomt en daar een andere inhoud heeft, kan voor deze excessief-lenenmaatregel een ander begrip worden gehanteerd, bijvoorbeeld gelieerde persoon, teneinde inhoudsverwarring te voorkomen? (pagina 21)
42. Op pagina 27 van de memorie van toelichting is in voorbeeld 6 een situatie geschetst, waarbij de ab-aandelen worden geschonken aan een kind. Ter zake van de schenking kan de schenker een negatief fictief regulier voordeel in aanmerking nemen ter grootte van het eerder bij hem in aanmerking (positieve) fictief regulier voordeel; in het voorbeeld van 100.000 euro. Hoe pakt dit evenwel uit als de schenker niet alle aandelen in de BV schenkt aan zijn kind maar bijvoorbeeld 40 procent en de overige 60 procent behoudt? De belastingheffing lijkt dan heel erg naar voren te worden gehaald, is dat de bedoeling of past hier een tegemoetkoming? (pagina 21/22)
43. Het is de Orde opgevallen dat in het voorgestelde artikel 4.14b lid 1 Wet IB 2001, anders dan in het voorgestelde artikel 4.14a lid 3 tweede volzin Wet IB 2001, de partner van de bloed- of aanverwant in de rechte lijn niet wordt samengeteld met de bloed- of aanverwant zelf. Dit betekent bijvoorbeeld dat het kind 500.000 euro kan lenen bij de bv van vader maar de echtgenoot van dat kind ook, zodat zij samen 1 miljoen euro van de bv van (schoon)vader hebben geleend. Is dit zo bedoeld? (pagina 22)
44. Waarom wordt in situaties van meerdere aandeelhouders met voorgesteld artikel 4.14b lid 3 Wet IB 2001 geen belang gehecht aan ieders relatieve aandelenbelang in het totaal? (pagina 23)
45. Hoe gaat de anti-cumulatiemaatregel van voorgesteld artikel 4.14b lid 4 Wet IB 2001 in de praktijk worden uitgevoerd? Wie heeft bijvoorbeeld de plicht – en gedurende welke (bewaar)periode? – de hiervoor relevante gegevens te administreren en aan te wenden in voorkomende gevallen? Wie wordt geacht tijdig te herkennen of en zo ja, tot welk bedrag zich de samenloop voordoet? (pagina 23)
46. Wat is de onderbouwing voor de materieel onbeperkt terugwerkende kracht van deze maatregel die de tekst van voorgesteld artikel 4.14b lid 4 Wet IB 2001 impliceert? Voor het toepassen van terugwerkende kracht moeten zwaarwegende argumenten aanwezig

zijn, de Orde vindt die (evenals de Raad van State) niet terug in de memorie van toelichting. (pagina 24)

47. Hoe verhoudt de situatie van meerdere fiscale partners in een en hetzelfde kalenderjaar zich tot de peildatumsystematiek waarbij steeds per 31 december van een jaar de schuldpositie wordt gezien? (pagina 24)
48. Stel dat echtelieden beide 500.000 euro hebben geleend van een eigen bv (dus samen 1 miljoen euro), dan is 500.000 euro als fictief regulier voordeel in aanmerking genomen (op grond van artikel 2.17 lid 5 Wet IB 2001 bij die echtgenoot die zij zelf wensen). Vervolgens scheiden de echtelieden en één van de echtelieden neemt de aandelen in de bv over. 1. Mag de echtgenoot die de ab-aandelen overneemt dan een negatief fictief regulier voordeel in aanmerking nemen en zo ja, voor welk bedrag? 2. Mag de echtgenoot die de ab-aandelen niet overneemt dan op het moment van echtscheiding ook een negatief fictief regulier voordeel in aanmerking nemen en zo ja, voor welk bedrag? Is daarbij nog relevant of de echtelieden in (algehele) gemeenschap van goederen zijn gehuwd, aangezien dan beide echtelieden kwalificeren als ab-houder? (pagina 24/25)
49. Kan de 'step up' van het maximumbedrag dat immigranten wordt geboden, ook worden geboden aan belastingplichtigen die op enig moment gewoon binnenlands belastingplichtig (zijn ge)worden na ommekomst van de periode waarin zij partieel (buitenlands) belastingplichtig waren op de voet van artikel 2.6 Wet IB 2001? (pagina 25)
50. Geldt de verhoging van het maximumbedrag ook voor een reeds vele jaren geleden naar Nederland geïmmigreerde ab-houder die destijds een schuld had aan zijn bv? (pagina 25)
51. De Orde begrijpt dat voor remigranten een additionele, specifieke regeling wordt getroffen. Hoe werkt dit uit bij reeds vóór 2023 geïmmigreerde ab-houders die na 2022 terugkeren naar Nederland. Moet dan worden gekeken naar de stand van de schuld aan hun bv op het moment van hun eerdere emigratie uit Nederland? Dit moment kan/zal vele jaren vóór 2023 (kunnen) liggen en die informatie is misschien niet altijd meer voorhanden. (pagina 25)
52. Wie moet op welke wijze vastleggen en bewaren wat het relevante bedrag aan schulden was ten tijde van de emigratie uit Nederland? (pagina 25)
53. Als een vennootschap, met een buitenlandse ab-houder, uit het buitenland haar feitelijke leiding verplaatst naar Nederland, kan dan eveneens in een step-up worden voorzien? (pagina 26)
54. Stel een belastingplichtige is 15 jaar geleden geïmmigreerd uit Nederland en heeft toen een conserverende aanslag voor zijn ab-aandelen opgelegd gekregen. De bv is met hem mee verhuisd. De schuld aan de eigen bv bedroeg toen 1.000.000 euro. Na 10 jaar wordt de conserverende aanslag kwijtgescholden (op basis van artikel 26 IW 1990) en vervalt tevens de buitenlandse belastingplicht ter zake van deze ab-aandelen (artikel 7.5 lid 6

Wet IB 2001). De schuld bedraagt dan 2.000.000 euro. Nog weer vijf jaar later keert de belastingplichtige terug naar Nederland. De schuld is dan verder opgelopen tot 2.400.000 euro. Klopt het dat het maximumbedrag dan moet worden gesteld op 900.000 euro, omdat de toename van de schuld nadat de buitenlandse belastingplicht ex afdeling 7.3 Wet IB 2001 is geëindigd, moet worden meegenomen? (pagina 26)

55. Kunnen in zijn algemeenheid met betrekking tot het voorgestelde artikel 4.14c lid 2 concrete voorbeelden worden gegeven, zoals ook is gebeurd bij de toelichting op de doorwerking van de voorgestelde maatregel naar de regeling van de conserverende aanslag van artikel 25c IW 1990? (pagina 26)
56. Ontbreekt in voorgesteld artikel 4.14d Wet IB 2001 het woord “zijn” aan het slot van de volzin? En is er een duidelijkere formulering mogelijk voor de tekst “vermeerdering” met het “negatieve bedrag”? Feitelijk is dit namelijk een vermindering, zo blijkt uit het in de memorie van toelichting gegeven voorbeeld. (pagina 27)
57. Welke datum en tijd wordt bedoeld met het begrip ‘genoten bij het einde van het kalenderjaar’? Is hiermee bijvoorbeeld bedoeld 31 december 23:59:59? (pagina 27)
58. Hoe werkt het voorbeeld op pagina 31 van de memorie van toelichting uit in situaties van meerdere erfgenamen van wie er één de ab-aandelen overneemt (krachtens erfrecht) en een ander de bovenmatige schuld? (pagina 27)
59. Als heffing plaatsvindt op grond van het voorgestelde (artikel 7.5 lid 1 jo.) artikel 4.13 lid 1 onderdeel f, dan wordt het maximumbedrag ook met deze heffing verhoogd, zo blijkt uit het voorgestelde (artikel 7.5 lid 1 jo.) artikel 4.14b lid 1. Zou dit ook moeten gelden als de conserverende aanslag ter grootte van het fictieve reguliere voordeel wordt ingevorderd? Zo ja, kan de wettekst daar dan op worden aangepast? (pagina 28)
60. Kloppen de jaartallen in voorbeeld 11 op pagina 32-33 van de memorie van toelichting? Er is in dat voorbeeld sprake van een ab-houder die per ultimo 2023 700.000 euro heeft geleend van zijn bv en medio 2023, dus een half jaar eerder, emigreert naar België. Volgens de Orde is verzuimd op deze plaats 2023 aan te passen aan de latere inwerkingtreding van dit wetsvoorstel en moet “medio 2023” zijn “medio 2024”. Verderop in dit voorbeeld vermoedt de Orde dat “2024” moet zijn “2025”. (pagina 28)
61. Klopt het dat het maximumbedrag in dit voorbeeld 11, dat per ultimo 2023 is verhoogd naar 700.000 euro (vanwege de heffing over het fictieve reguliere voordeel van 200.000 euro), niet wordt verlaagd met het negatieve fictieve reguliere voordeel van 200.000 euro dat bij de emigratie op grond van artikel 4.14d Wet IB 2001 in aanmerking wordt genomen?

De Orde begrijpt het systeem bij emigratie zo dat de verlaging van het maximumbedrag met het negatieve fictieve reguliere voordeel ex artikel 4.14d Wet IB 2001 niet plaatsvindt, omdat anders per ultimo van het emigratiejaar de conserverende aanslag partieel zou moeten worden ingevorderd, aangezien dan (weer) 200.000 euro (€ 700.000 -/- € 500.000) te veel is geleend van de BV. Effect van het thans voorgestelde systeem is dat alleen een toename van de schuld na de emigratie uit Nederland, in

genoemd voorbeeld 11 met 50.000 euro in 2025, leidt tot partiële invordering van de conserverende aanslag. Klopt dit? (pagina 28)

62. Moet het maximumbedrag vervolgens niet worden verhoogd met deze 50.000 euro die in 2025 heeft geleid tot partiële invordering van de conserverende aanslag? Anders zou de belastingplichtige, bij ongewijzigde feiten, het jaar erna opnieuw worden geconfronteerd met partiële invordering van de conserverende aanslag ter zake van hetzelfde bedrag, nu hij op dat moment nog steeds 50.000 euro te veel heeft geleend; de lening bedraagt dan immers (nog steeds) 750.000 euro en het maximumbedrag 700.000 euro. Als dit inderdaad het geval is, moet de wettekst hier dan op worden aangepast? (pagina 28/29)
63. Hoe werkt de samenloop met het belastingverdrag uit in voorbeeld 12 op pagina 33-34 van de memorie van toelichting? In dit voorbeeld keert de ab-houder na zijn emigratie uit Nederland 300.000 euro dividend uit en lost daarmee zijn excessieve schuld af. Omdat ter zake van de emigratie eerder artikel 4.14d Wet IB 2001 is toegepast voor een bedrag van 200.000 euro, wordt de conserverende aanslag enkel ingevorderd voor het bedrag van de dividenduitkering dat deze 200.000 euro overtreft, ergo met $(26,9\% \times € 100.000 =) 26.900$ euro. Wat is in dit geval na de aflossing het maximumbedrag, 500.000 euro of 700.000 euro? (pagina 29)
64. Hoe pakt deze maatregel uit indien een OESO-conform belastingverdrag van toepassing is? De regeling beoogt onder meer een geëmigreerde belastingplichtige het voordeel van een negatief fiscaal regulier voordeel (art. 4.14a lid 1 onderdeel b Wet IB) toe te kennen, maar de Orde vraagt onder verwijzing van HR 12 maart 1980 (BNB 1980/170) zich af of dit heffingsrecht ook aan Nederland toekomt. (pagina 29)
65. Hoe pakt deze maatregel uit in overgangssituaties? Stel een belastingplichtige is vóór 2023 geëmigreerd uit Nederland en had op 1 januari 2023 een schuld aan zijn bv van 700.000 euro. De bv is – eventueel fictief op grond van de vestigingsplaatsfictie van artikel 7.5 lid 6 Wet IB 2001 – in Nederland gevestigd gebleven. Vervolgens wordt op 1 januari 2023 de thans voorgestelde wetgeving van kracht. Stel dat per ultimo 2023 de schuld is opgelopen tot 750.000 euro. Ter zake van welk bedrag vindt dan in 2023 invordering plaats, over het totale bedrag boven het maximum van 250.000 euro (750.000 -/- 500.000 euro) of enkel over de aangroei van de schuld in 2023 (50.000 euro)? (pagina 29/30)
66. Wat zijn de gevolgen voor de belastingschuldigen die voor 15 september 2015, 15.15 uur zijn geëmigreerd? In artikel 70ea IW 1990 wordt slechts verwezen naar de artikelen 25 lid 8 en artikel 26 lid 2 IW 1990, zoals die golden op 14 september 2015, en niet naar het voorgestelde artikel 25c IW 1990. De memorie van toelichting geeft in paragraaf 7 aan dat *“het uitstel van betaling ook ingetrokken voor zover bovenmatige schulden ontstaan of toenemen na emigratie van de aanmerkelijkbelanghouder”*. De wettekst en Memorie van Toelichting stroken naar mening van de Orde niet met elkaar. Klopt het dat met het voorgestelde artikel 25c IW 1990 geen wijziging is beoogd voor

belastingsschuldigen die onder het overgangsrecht van artikel 70ea IW 1990 vallen ten opzichte van de consultatieversie van dit wetsvoorstel? De Orde verzoekt de wet hierop aan te passen. Overigens verzoekt de Orde in het verlengde hiervan om artikel 25c IW 1990 eveneens op te nemen in onder meer artikel 26 leden 4 en 5 IW 1990 en artikel 28 lid 3 IW 1990. (pagina 30)

67. Waarom wordt geen mogelijkheid opgenomen om bijvoorbeeld gedurende twaalf maanden na 1 januari 2023 de onroerende zaken zonder heffing van overdrachtsbelasting – juist nu het tarief sinds 1 januari 2021 is opgetrokken naar 8 procent – over te dragen aan de eigen bv ter aflossing van de hiervoor aangegane financieringsschulden? (pagina 30)
68. Kan voor gevallen waarin een onroerende zaak wordt overgedragen ter aflossing van de schuld, worden voorzien in een, eventueel tijdelijke, vrijstelling voor de meerwaarde van de onroerende zaak in box 1? (pagina 31)